

CONFERÈNCIA DE L'«EXPRESIDENT»

Un 'galàctic' de la cultura

Jordi Pujol va inaugurar dilluns el curs de la Fundació Romea amb una xerrada sobre Bertolt Brecht i la seva obra 'Vida de Galileo' ≡ «La vaig llegir a la presó», va dir

|| IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

A la presó, on va purgar dos anys i mig el seu antifranquisme, tenia molt de temps per llegir. Era 1962 i el poliglòt Jordi Pujol no volia que el seu alemanyés podrís allà tancat. Va demanar a la seva dona, Marta Ferrusola, i al seu pare que li portessin un parell de llibres de litera-

tura germànica. Li van portar *Vida de Galileo*, de Bertolt Brecht. Dilluns, a la conferència inaugural del curs de la Fundació Romea (l'any passat el convidat va ser Alfonso Guerra), l'expresident va recordar aquella lectura. I va divagar sobre la intenció prometeica de l'autor («la ciència havia de servir per alliberar l'home») i sobre la seva pròpia, en uns

anys de joventut en què li estava donant voltes al seu univers personal. «Estava en el procés d'elaboració de l'IVA: Idees, Valors i Actituds, que donen coherència i convicció a l'acció d'una persona o d'un país. Per això la història de Galileu em va impressionar».

Impressionats es van quedar els 200 assistents al Romea davant la ga-

láctica saviesa del conferenciant en una òrbita –el teatre– aparentment llunyana a un polític. El mateix li va passar fa tres dècades a Carles Canut, president de la Fundació i culpable de l'acte. «Se li va ficar al cap que sabia molt de Brecht perquè en l'entreacte d'una obra vam estar parlant de *Vida de Galileo*. Un malentès; jo no sé ni de teatre ni de Brecht», va dir Pujol, però després es va esplaiar al llarg d'hora i mitja! sobre el treball de l'autor, l'Alemanya humiliada en què va escriure i la seva condició de revolucionari: «El teatre sempre ha estat una arma política i el de Brecht ho va ser, encara que el veig més atacant situacions d'injustícia que proposant una nova societat més justa». L'expresident segueix en forma. ≡